

TEMAT DNIA: BĘDĘ O WAS PAMIĘTAĆ!

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ilustracja walizki; kartki; kredki; plastelina; karta pracy z Wyprawki.

I CZĘŚĆ DNIA

- „Powitanka”

„Zrób to tak!”

Rodzic czyta wierszyk:

Dzisiaj (imię dziecka) przyszedł (przyszła) do nas,

Dał(a) wszystkim znak.

Chcecie ze mną się zabrać?

No to zróbcie tak. A jak? dziecko pokazuje wybrany ruch,

- **Masaż na dobry humor .**

Żeby było nam wesoło, masujemy swoje czoło,

raz, dwa i raz, dwa, każdy ładne czoło ma.

Potem oczy, pod oczami i pod nosem i wargami.

Język w górę raz i dwa. Ładny język każdy ma.

Powiedz: mama, tata, lala i zaśpiewaj: la la la.

Otwórz buzię, zamknij buzię, pokaż wszystkim oczy duże.

Pogłaszcz główkę ładną swoją i policzki, brodę, czoło.

Poszczyp lekko całą twarz i już dobry humor masz!

- **„Pakowanie walizki”** – zabawa dydaktyczna.

Na trzech karteczkach A5 rysujemy za pomocą symboli to, co trzeba zabrać na wakacje. Układamy kartki przed sobą. Kładziemy ilustrację walizki i mówimy: **Pakujemy ubrania**. Mówią, co narysowały i wkładają karteczkę do walizki. Gdy już wszystkie kartki z narysowanymi ubraniami są w walizce, wspólnie zastanawiamy się, jakich części garderoby brakuje. Następnie mówimy: **Pakujemy rzeczy do mycia**. **Pakujemy rzeczy do pływania**. **Pakujemy zabawki i książki...** Gdy wszystkie narysowane kartki włożymy do walizki, słuchamy piosenki „**Jadę pociągiem prawdziwym**” i udajemy, że jedziemy pociągiem. Następnie mówimy: **Teraz przesiadamy się z pociągu do samochodów** i udajemy jazdę samochodem.

- „Jazda samochodem” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Trzymając kółko w rękach, udajemy, że jedziemy samochodem.

- Kształtowanie codziennych nawyków higienicznych.

II CZĘŚĆ DNIA

- **„Będę o was pamiętać!”** – rozmowa na temat powodów wysyłania listów i kart pocztowych na podstawie doświadczeń dzieci i opowiadania Letnie opowieści – listy i pocztówki.

Letnie opowieści – listy i pocztówki **Małgorzata Szczęsna**

Właśnie siedzę na balkonie. Mama położyła na posadzce koc, przyniosłam zabawki, poduszki. Bawię się dobrze, choć tęsknię za moimi koleżankami i kolegami z przedszkola. Słyszę szczekanie psa i patrzę na dół.

– Mamo, idzie do nas pan listonosz! Czy mogę zejść i spytać, czy ma coś dla nas?

– Chodź, Aduniu, pójdziemy razem. Za chwilę wracamy z kupką listów, kartek, ulotek reklamowych, druków. Przeglądam kolorowe widokówki, odwracam je i widzę znajome litery: A...D...A

– Mamo, ta karta jest do mnie, i ta też, i ta. Nawet list jest do mnie! Idę ze swoją korespondencją na balkon. Rozkładałam ją na kocu i liczę, ile mam pocztówek: 1... 2... 3... 4 i list. To ile razem? Pięć! Najpierw biorę list. Po drugiej stronie koperty, na trójkątnej klapie jest napisane: KA... RO... LI... NA. Czytam jeszcze raz. Te literki przecież znam, a nie mogę ich złożyć. Czytam szybciej początek i już wiem! Ten list napisała Karolina.

– Mamusiu! Karolina przysłała mi swoje zdjęcie, jak pływa w dmuchanym różowym kółku – flamingu!
– wołam do mamy po otwarciu listu. Razem z mamą próbujemy odszyfrować rysunki, które narysowała na kartce. Co chciała mi przekazać?

– Tu widać dwie dziewczynki pływające w basenie, a wokół nich serduszka. Już wiem, pewnie chciałyby, abyśmy poszły razem do parku wodnego, i że bardzo mnie lubi! – domyślam się. – Pójdziemy tam razem, mamo, proszę!

– Dobrze, już dobrze, córeczko! – mówi mama, a ja mocno ją ściskam za szyję. – Doskonale radzisz sobie z czytaniem swojej poczty. Mama idzie do kuchni, a ja rozszyfrowuję dalej. Czytam, od kogo jest widokówka ze zdjęciem gór: K... U... B... A. To łatwe: Kuba. Narysował dziewczynkę w zielonej czapce i chłopca z opaską na jednym oku. Już wiem – z Kubusiem zawsze bawiłam się w Piotrusia Pana. Pewnie tęskni za mną (w rogu narysował czerwone serce) i wspomina naszą zabawę. Poczтівка z widokiem morza jest od: A... G... A – oczywiście od Agi. Agnieszka mówiła mi, że jedzie nad morze. Narysowała huśtawki i zjeżdżalnię. Często razem bawiliśmy się na placyku. Napisała też jakieś cyfry w serduszkach. To pewnie numer telefonu jej rodziców. Poproszę mamę i do niej zadzwonię. Biorę do ręki kartę z rysunkiem psa na hulajnodze i już wiem, od kogo ona jest. Odwracam i czytam: K... A... C... P... E... R. Tak, zgadłam – od Kacpra. On uwielbia jeździć na hulajnodze i się wygłupiać. Po drugiej stronie narysował: niebieskie fale, żaglówkę z sercem na maszcie i chłopca. Już wiem, pewnie pływał łódką. Ostatnia widokówka przedstawia las i domek. Odwracam i czytam: K... A... M... I... L... A. To od Kamili! Na tej stronie są cztery małe rysunki w kwadracikach: grzyby, wiewiórka, poziomki, serce. Już wiem, co to znaczy.

– Mamusiu, napisali do mnie Karolina, Aga, Kuba, Kacper, Kamila. Wszyscy mnie lubią i tęsknią za mną! – Teraz już wiesz, jak przyjemnie jest dostawać listy i pocztówki.

– Wiem! Teraz biorę kredki i odpisuję im. Na pewno często użyję czerwonego koloru.

Zadajemy pytania: **Kogo zauważyła Ada, gdy bawiła się na balkonie? Co on przyniósł? Od kogo Ada dostała list, a od kogo pocztówki? Co pisały do niej dzieci? W jaki sposób pisały dzieci? Po co piszemy listy i kartki? W jaki jeszcze sposób można do siebie pisać? Czy kiedyś dostaliście list lub pocztówkę?**

• **„Wakacyjna pocztówka”** – karta pracy z Wyprawki nr 56. Wybieramy pocztówkę przedstawiającą góry lub morze, wypychamy ją, kolorujemy i dorysowujemy, co chcemy. Po ukończonej pracy wpisujemy adres przedszkola.

Przedszkole Publiczne

27-500 Opatów

ul. Partyzantów 13a

Wyjaśniamy, że dzieci mogą wziąć ze sobą te karty na wakacje i na pustym miejscu narysują swoje wspomnienia lub poproszą rodziców, aby opisali miejsca, w których byli i co tam robili. Aby widokówka dotarła do przedszkola, należy nakleić w prawym górnym rogu znaczek i wrzucić kartę do skrzynki pocztowej. Gdy rozpocznie się nowy rok przedszkolny, wszyscy zbierzemy się razem i przeczytamy je i pokażemy nadesłane wiadomości.

• **Ptak Nijaki** – taniec do piosenki

III CZĘŚĆ DNIA

• **Zoo** – taniec do piosenki

- Zajęcia wyrównawcze i rozwijające - proponujemy dziecku, które ma problemy grafomotoryczne, wzmocnienie drobnych mięśni rąk poprzez lepienie z plasteliny: jak wygląda Ptak Nijaki.